

BIULETYN

505

SOLIDARNOŚĆ

CZYTELNIA REGIONALNA

NSZZ "SOLIDARNOŚĆ" ZIEMIA RADOMSKA

27.01.2001 r.

Z REGIONU

□ Posiedzenie Zarządu Regionu –

23.01.2001 r.

23 stycznia odbyło się comiesięczne posiedzenie ZR.

W jego trakcie m.in. przedstawiono uchwały ZR i decyzje Prezydium ZR podjęte poprzednio, omówiono sytuację w zakładach pracy Regionu. Powołano zespół ds. obchodów XXV rocznicy Radomskiego Czerwca, postanawiając jednocześnie zaprosić do udziału przedstawicieli Komisji Zakładowych naszego regionu. ZR podjął też decyzję, by odłożyć do następnego posiedzenia wytypowanie przedstawicieli ZR do Regionalnej AWS Ziemia Radomska. Jednogłośnie przyjęto wniosek Zbigniewa Cebuli nt. przeprowadzenia wśród komisji zakładowych regionu szerokiej konsultacji dot. projektu zmian w Statucie związku.

Omówiono też przygotowania do planowanej na 2 lutego 2001 r. wizyty w Radomiu ministra edukacji (ma się on też spotkać z przedstawicielami Związku ok. godz. 14.00 w siedzibie ZR).

Zarząd Regionu podjął też decyzję o zwołaniu

UWAGA DELEGACI NA WZDR!!!

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska informuje, że Walny Zjazd Delegatów Regionu odbędzie się 30 marca 2001 r.

Miejszem zjazdu będzie siedziba Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Radomiu przy ul. 25 Czerwca.

Początek WZDR o godz. 10.30.

Walnego Zjazdu Delegatów Regionu odbędzie na 30 marca 2001 r. Miejscem zjazdu będzie siedziba Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Radomiu przy ul. 25 Czerwca. Początek zjazdu o godzinie 10.30. Przedtem odbędzie się uroczysta msza św. (o szczegółach organizacyjnych będziemy informować na bieżąco w „Biuletynie”).

Głównym tematem posiedzenia ZR było jednak pismo Regionalnej Komisji Rewizyjnej do Komisji Krajowej z 12.01. br. ws. wprowadzenia w ZR zarządu komisarycznego. Dzisława Maszkiewicz przedstawił wyjaśnienia Prezydium ZR w tej kwestii oraz pismo do KK, w którym Prezydium zajmuje stanowisko w tej sprawie uznając wniosek RKR za pozbawiony zasadności.

□ Spotkanie przedstawicieli ZR i RKR z wiceprzewodniczącym KK Jerzym Langerem oraz przewodniczącym Krajowej Komisji Rewizyjnej Adamem Bindugą – 25.01.2001 r.

W ubiegły czwartek odwiedzili nasz region przedstawiciele KK wiceprzewodniczący Komisji Krajowej Jerzy Langer oraz przewodniczący Krajowej Komisji Rewizyjnej Adam Binduga. Spotkali się oni z przedstawicielami ZR oraz Regionalną Komisją Rewizyjną. Tematem spotkania było pismo RKR do KK z 12.10. ws. wprowadzenia zarządu komisarycznego w Zarządzie Regionu.

□ „Łucznicz” i „zbrojeniówka” do premiera ws. strajku branży

List

Przewodniczący Rady Ministrów Pan Prof. Jerzy Buzek

W związku z zamiarem zmniejszenia środków przeznaczonych dla Ministerstwa Obrony Narodowej w budżecie państwa na rok 2001, Rada Sekcji Krajowej Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „Solidarność” postanawia ogłosić z dniem 23 stycznia 2001 r., we wszystkich zakładach na terenie kraju, pogotowie strajkowe.

Uważamy, że dotychczasowe wyrzeczenia pracowników w tej branży, kilkudziesięcioletnie redukcje zatrudnienia, trudne procesy restrukturyzacyjne w zakładach zbrojeniowych i lotniczych, zostaną zniweczone poprzez nieodpowiedzialne działania niektórych polityków, Rada Sekcji zwraca się do Rządu R.P. i osobiście Premiera Jerzego Buzka oraz Sejmowej Komisji Finansów Publicznych o podjęcie natychmiastowych i skutecznych działań, w celu zwiększenia środków przeznaczonych na odtwarzanie technicznego potencjału sił zbrojnych.

W przypadku braku reakcji ze strony Rządu, Rada Sekcji podejmie inne, ostrzejsze formy działania.

Skarżysko-Kamienna 2001-01-21

INFORMACJA RKR

Radom 2001-01-26

Regionalna Komisja Rewizyjna
NSZZ „Solidarność”
Ziemia Radomska

Do: Zarząd Regionu
NSZZ „Solidarność”
Ziemia Radomska

Wnosimy o wydrukowanie w najbliższym biuletynie związkowym poniższego oświadczenia.

OŚWIADCZENIE

Regionalna Komisja Rewizyjna NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska po wyczerpaniu wszystkich możliwości wyjaśnienia wewnątrz związku niedoborów w kasie Zarządu Regionu i po rozmowach z wiceprzewodniczącym Komisji Krajowej panem Jerzym Langerem oraz przewodniczącym Krajowej Komisji Rewizyjnej panem Adamem Bindugą, informuje członków Związku o skierowaniu wniosku do Prokuratury o domniemaniu popełnienia przestępstwa finansowego (zagarnięcia mienia związkowego w latach 1999/2000) w Zarządzie Regionu.

Za RKR: 6 podpisów

□ NASZE OPINIE

Opracował Włodzimierz Mach, ekonomista ZR

OPINIA

do projektu uchwały Rady Miejskiej w Warce w sprawie ustalenia opłat za wodę i ścieki – pismo Burmistrza Warki z dn. 19.12.2000 r., znak: GK 7010/5/2000.

Proponowany przez Zarząd Miasta w Warce projekt uchwały Rady Miejskiej przewiduje podwyższenie opłat za świadczenie usług wodno-kanalizacyjnych od 1.02.2001 r. jak następuje:

- za wodę dla gospodarstw domowych – z 1,10 zł/m³ do 1,25 zł/m³ - tj. wzrost 13,6%
- za wodę dla pozostałych odbiorców – z 2,10 zł/m³ do 2,40 zł/m³ - tj. wzrost o 14,3%
- za odprowadzenie ścieków z gosp. domowych – z 0,95 zł/m³ do 1,05 zł/m³ - tj. wzrost o 10,5%
- za odprowadzenie ścieków dla pozostałych odbiorców – z 1,85 zł/m³ do 2,10 zł/m³ - tj. wzrost o 13,5%

Oznacza to średni wzrost opłat za te usługi o ponad 13%, co znacznie przekracza założony na rok bieżący wskaźnik inflacji – 7,2%. Równocześnie, w wyniku nadmiernego wzrostu opłat, zysk Zakładu Usług Komunalnych kształtowałby się w 2001 r. na poziomie aż 12,7%, co jest nie do przyjęcia w zakładach świadczących tego typu usługi. Wpływa to bowiem (bezpośrednio i pośrednio) na ogólny wzrost cen i pogorszenie wyników działalności innych podmiotów gospodarczych działających na naszym terenie, dla których proponowane podwyższenie opłat za ww. usługi jest szczególnie wysokie. Może to doprowadzić do dalszego wzrostu bezrobocia, ograniczenia zapotrzebowania na usługi wodno-kanalizacyjne i pogłębienia trudnych warunków materialnych większości społeczeństwa. Poza tym w uzasadnieniu do projektu uchwały brak danych w zakresie kształtowania się podstawowych wskaźników ekonomiczno-finansowych za lata ubiegłe, co uniemożliwia ocenę gospodarowania ZUK szczególnie w zakresie obniżania kosztów własnych działalności.

Uwzględniając powyższe negatywnie opiniujemy projekt uchwały Rady Miejskiej w Warce w sprawie podwyższenia opłat za usługi wodno-kanalizacyjne.

Z PRAC KK

KOMUNIKAT

23 stycznia 2001 r. w Gdańsku odbyło się posiedzenie prezydium Komisji krajowej NSZZ "Solidarność".

Prezydium pozytywnie zaopiniowało poselski projekt mającej wejść w życie od 1 stycznia 2002 r. ustawy o świadczeniu wychowawczym z tytułu opieki, pielęgnacji i wychowania dzieci pod warunkiem zapewnienia w budżecie państwa wymaganych środków. Pozytywnie zaopiniowano również poselski projekt ustawy o dodatku rodzimym pod warunkiem skorelowania przepisów projektu z wprowadzeniem do systemu podatkowego ulgi o charakterze prorodzinnym. Oceniając projekt rozporządzenia Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej w sprawie określenia wzoru informacji o zasiłkach i wynagrodzeniach z tytułu niezdolności do pracy (...) prezydium zaproponowało doprecyzowanie niejasnych określeń.

Na wniosek Jacka Smagowicza prezydium KK wystąpiło do rządu i klubu parlamentarnego AWS z inicjatywą pilnej nowelizacji ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu. Chodzi między innymi o przywrócenie kompetencji Rady Ministrów do przyznawania prawa do zasiłku dla bezrobotnych oraz zasiłku przedemerytalnego podwyższonego dla osób nie zamieszkałych w powiecie uznanym za zagrożony szczególnie wysokim bezrobociem, jeżeli stosunek pracy został rozwiązany z przyczyn dotyczących zakładu pracy. Ważne dla zasiłkobiorców jest również przewrócenie możliwości minimalnego dorobienia bez zawieszania prawa do pobierania zasiłku.

Prezydium KK zwróciło się również do rządu RP o ustanowienie przedstawiciela do spraw rozmów ze związkami zawodowymi, posiadającego pełnomocnictwa do prowadzenia negocjacji w sprawie funkcjonowania w przyszłości uprawnień do obniżonego wieku emerytalnego dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Omówiono projekt porządku obrad Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność", które odbędą się 6 lutego 2001 r. Będzie wówczas mowa między innymi o: rozszerzeniu Unii Europejskiej, finansach Związku oraz porozumieniu między "Solidarnością" i RS AWS.

Kajus Augustyniak
Rzecznik prasowy KK

Stanowisko Prezydium KK nr 6/2001 ws. sytuacji na rynku pracy

Prezydium Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" zwraca się do parlamentarzystów I AWS o dokonanie korekty ustawy budżetowej w celu zwiększenia wpływów Funduszu Pracy na rok 2001 i przyjęcie w tej sprawie dyscypliny klubowej.

Zdaniem Prezydium KK wszystkie zobowiązania powiatowych urzędów pracy za rok 2000 winny zostać uregulowane. Również środki na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu winny osiągnąć poziom 30% środków Funduszu przy zwiększeniu wielkości Funduszu Pracy do poziomu 3% PKB.

Komisja Krajowa uważa, że uzasadnieniem zgłaszanego postulatu jest wciąż wzrastający wskaźnik bezrobocia i malejąca ilość ofert pracy.

Z SENATU

Podwyżki płac w służbie zdrowia. Co na to Senat?

Pojawiły się kontrowersje co do interpretacji przepisów ustawy o podwyżce płac w służbie zdrowia. Sprowadzają się one do odpowiedzi na pytanie czy pracownicy publicznych zakładów opieki zdrowotnej dostaną w br. 203 zł podwyżki, czy też ich pensje będą wzrastały o tę kwotę co miesiąc. Również Senat RP miał zastrzeżenia do redakcji przepisów dotyczących wysokości podwyżki otrzymanej przez pracowników służby zdrowia w 2001 roku.

Dzięki Senackiej Komisji Rodziny i Polityki Społecznej, w której pracach uczestniczy senator Zdzisław Maszkiewicz, Senat w uchwale z dnia 23 grudnia 2000 r. wniósł poprawki do ustawy o zmianie ustawy o negocjacyjnym systemie kształtowania przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw i ustawy o zakładach opieki zdrowotnej. W propozycji Senatu przepis (art. 4b) stwierdzać miał jednoznacznie, iż podwyższenie wynagrodzeń o 203 zł następuje jednorazowo, z dniem 1 stycz-

nia 2001 roku. W wersji zaproponowanej przez Senat niemożliwa byłaby interpretacja, dopuszczająca co miesięczną waloryzację uposażeń o stałą kwotę. Niestety tego samego dnia, 23 grudnia 2000 roku, Sejm odrzucił poprawki Senatowi.

Oto wyjaśnienia Biura Legislacyjnego Senatu RP w tej sprawie

Notatka w sprawie ustawy wprowadzającej podwyżki wynagrodzeń dla pracowników służby zdrowia.

Red. M. SołECKA w „Rzeczpospolitej” z 19 stycznia br. poinformowała o wątpliwościach, wiążących się z treścią przepisów ustawy z 22 grudnia 2000 r. o zmianie ustawy o negocjacyjnym systemie kształtowania przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw i ustawy o zakładach opieki zdrowotnej. Wątpliwości można podsumować następująco: niejednoznaczny przepis ustawy można także interpretować tak, że podwyżki o 203 zł należą się pracownikom służby zdrowia w 2001 r. co miesiąc (203 zł w styczniu, kolejna podwyżka o 203 zł w lutym, płaca w marcu znów o 203 zł wyższa), podczas gdy w symulacjach finansowych i w rokowaniach ze strajkującymi przyjęto tylko Jednorazową podwyżkę płac w 2001 r. Wątpliwości te podzielił również Rząd, przyjmując ostatnio projekt nowelizacji ustawy i kierując go do Sejmu. Na podkreślenie zasługuje fakt, że omawiany przepis najwcześniej wzbudził wątpliwości Senackiej Komisji Rodziny i Polityki Społecznej - już na posiedzeniu 22 grudnia, a - zastrzeżenia Komisji podzielił również cały Senat.

W uchwale Senatu z 23 grudnia 2000 r. w sprawie ustawy o zmianie ustawy o negocjacyjnym systemie kształtowania przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw i ustawy o zakładach opieki zdrowotnej została zaproponowana nowa redakcja omawianych przepisów, usuwająca wspomniany wyżej błąd. W propozycji Senatu przepis (art. 4b) stwierdzać miał jednoznacznie, iż podwyższenie wynagrodzeń o 203 zł następuje jednorazowo, z dniem 1 stycznia 2001 r. i odnosi się do wysokości wynagrodzenia otrzymanego za listopad 2000 r. W

tej wersji niemożliwa byłaby interpretacja, dopuszczająca comiesięczną waloryzację uposażeń o stałą kwotę. Senat zaproponował również korektę, minimalizującą zagrożenie zarzutem, iż ustawa narusza Konstytucję w zakresie ochrony słusznych praw wynikających z umów o zarządzanie zakładami opieki zdrowotnej i stosunków pracy ich kierowników. Tego samego dnia, 23 grudnia 2000 r., po dziesięciominutowej debacie Sejm odrzucił wszystkie propozycje Senatu.

Dyrektor Biura
Ewa Polkowska

UKŁADY ZBIOROWE PRACY cz. II

21 września 2000 r. Sejm znowelizował przepisy działu jedenastego kodeksu pracy dotyczącego układów zbiorowych pracy (dalej: UZP). Przepisy weszły w życie 1 stycznia 2001 r.

Obszerna i gruntowna nowelizacja działu XI Kodeksu Pracy dotyczącego układów zbiorowych ma upowszechnić oraz promować ten sposób regulacji praw i obowiązków pracowników.

Jest grupa zatrudnionych, dla których UZP nie mogą stanowić źródła ich praw pracowniczych. Są to: pracownicy korpusu służby cywilnej, urzędnicy mianowani i powołani, także samorządowi, pracownicy samorządowi zatrudnieni na podstawie wyboru, sędziowie i prokuratorzy. Z tymi wyjątkami UZP można zawrzeć dla wszystkich zatrudnionych. Może to być układ zakładowy, regulujący prawa załogi jednego pracodawcy, i ponadzakładowy.

Uregulować w nich można uprawnienia i obowiązki pracowników, także np. dłuższy urlop, krótszy czas pracy, wynagrodzenia, premie, uprawnienia socjalne.

Ponadzakładowy UZP

Ponadzakładowy UZP zawierają: ze strony pracowników — właściwy statutowo organ ponadzakładowej organizacji związkowej (poz), ze strony pracodawców — także właściwy statutowo organ organizacji pracodawców. Przepisy przejściowe pozwalają — ale

➤ tylko do 31 grudnia 2003 r. — zawierać je ministrom i centralnym organom administracji rządowej w imieniu pracodawców nie zrzeszonych w organizacjach pracodawców, a zatrudniających pracowników budżetówki, oraz wójtom (burmistrzom, prezydentom), starostom, marszałkom województwa oraz przewodniczącym związku międzygminnego lub powiatowego w imieniu także nie zrzeszonych pracodawców zatrudniających pracowników samorządowych jednostek sfery budżetowej. W razie zniesienia wskazanych urzędów w prawa i obowiązki wynikające z takiego układu wchodzi organ, który przejął ich zadania.

Ponadzakładowy UZP zawierany jest w różnym trybie, w zależności od tego, czy uprawnionymi do zawarcia jest jedna czy więcej poz. W pierwszej sytuacji — przystępuje się do rokowań bez większych formalności. Nawet gdy poz wchodzi w skład zrzeszenia (federacji) związków zawodowych lub ogólnokrajowej organizacji międzyzwiązkowej (konfederacji), to ona jest upoważniona do zawarcia układu. Konfederacja (federacja) przejmuje tę powinność jedynie w razie skierowania do niej pisemnego, umotywowanego wniosku co najmniej przez jedną z poz prowadzących rokowania. Nie może wówczas odmówić przystąpienia do rokowań. Gdyby tak się stało, oznaczałoby to pozbawienie reprezentatywności dla potrzeb określonego układu ponadzakładowego wszystkich organizacji, zamiast których miałyby rokować.

Jeżeli pracowników, dla których ma być zawarty ponadzakładowy UZP, reprezentuje więcej niż jedna poz, rokowania prowadzi ich reprezentacja lub działające wspólnie poszczególne organizacje. Jeśli w terminie wyznaczonym przez podmiot występujący z inicjatywą zawarcia układu (nie krótszym niż 30 dni) nie wszystkie poz przystąpią do rokowań — uczestniczą w negocjacjach te, które do nich przystąpiły. Gdyby przed zawarciem UZP została utworzona nowa poz, ma ona prawo przystąpić do rokowań.

Ponadzakładowy UZP zawierają wszystkie poz, które prowadziły rokowania, albo co najmniej wszystkie reprezentatywne.

Poz będzie uznana za reprezentatywną, gdy zrzeszy: co najmniej 10 proc. ogółu pracowników objętych działaniem statutu, jednak nie mniej niż 10 tys. (dodatkowo wystarczyło 5 tys.). Dwa pozostałe kryteria są bez zmian: 500 tys. pracowników lub największa liczba pracowników, dla których ma być zawarty układ ponadzakładowy.

Na wspólny wniosek organizacji pracodawców i ponadzakładowych organizacji związkowych, które zawarły układ ponadzakładowy, minister pracy może - gdy wymaga tego ważny interes społeczny — rozszerzyć stosowanie układu (lub niektórych jego postanowień) na zatrudnionych w firmie nie objętej żadnym ponadzakładowym UZP, a prowadzącej podobną działalność ("taką samą lub zbliżoną w myśl przepisów o klasyfikacji działalności"). Musi jednak zasięgnąć opinii tego pracodawcy albo wskazanej przez niego organizacji pracodawców, wystąpić do Komisji do Spraw Układów Zbiorowych Pracy, a także działającej u tego pracodawcy organizacji związkowej.

Rozszerzenie to obowiązuje nie dłużej niż do czasu objęcia tego pracodawcy innym ponadzakładowym UZP.

W razie połączenia lub podziału organizacji pracodawców, która zawarła układ ponadzakładowy, jej prawa i obowiązki przechodzą na organizację powstałą w wyniku połączenia i podziału.

Zakładowe UZP zawiera pracodawca i zakładowa organizacja związkowa (dalej zoz). W dalszym ciągu prawo do wystąpienia z inicjatywą zawarcia układu przysługuje każdej zoz.

Dotychczas kodeks pracy nie odnosił się do kryterium reprezentatywności organizacji zakładowych. Teraz za taką zostanie uznana tylko ta, która albo zrzesza co najmniej 10 proc. załogi, albo jest jednostką organizacyjną reprezentatywnej organizacji ponadzakładowej, pod warunkiem że zrzesza 7 proc. załogi. Jeżeli żadna z działających u pracodawcy nie spełnia tych warunków, za reprezentatywną zostanie uznana organizacja zrzeszająca największą liczbę pracowników. Zawsze jednak liczy się tylko tych, którzy

➤

➤ należą do związku co najmniej sześć miesięcy. Jedna organizacja może zgłosić uczestnikom prowadzącym rokowania zastrzeżenie do reprezentatywności drugiej, prawo to przysługuje także pracodawcom. Ta, której reprezentatywność podważono, może wystąpić do sądu pracy o potwierdzenie swej reprezentatywności, orzeczenie w takiej sprawie musi zapasć w ciągu 30 dni.

Układ zakładowy może obejmować więcej niż jednego pracodawcę. Jeżeli wchodzi on w skład tej samej osoby prawnej. Rokowania prowadzą wówczas: właściwy organ osoby prawnej; wszystkie zakładowe organizacje związkowe działające u tych pracodawców. Jeżeli należą one do tego samego związku, federacji lub konfederacji do prowadzenia rokowań w ich imieniu uprawniony jest organ wskazany przez ten związek, federację lub konfederację.

Strony UZP mogą wyrazić zgodę, aby w prawa i obowiązki strony wstąpiła organizacja związkowa, która nie zawarła układu.

Ponadzakładowa organizacja związkowa, która po zawarciu układu stała się reprezentatywna, może wstąpić w prawa i obowiązki strony układu, składając w tym celu oświadczenie stronom układu. Co do pozostałych — zgodę na wstąpienia muszą wyrazić uczestnicy układu, zarówno po stronie pracowniczej, jak i pracodawców. To samo dotyczy organizacji zakładowej.

W razie rozwiązania układu do czasu wejścia w życie nowego UZP stosuje się przepisy dotychczasowego. Wyjątek od tej zasady mogą ustanowić strony: w samym układzie lub w późniejszym porozumieniu. Skreślono przepis, zgodnie z którym jeżeli strony oświadczą, że nie zamierzają zawrzeć nowego UZP, postanowienia dotychczasowego tracą moc z chwilą jego rozwiązania.

Ze względu na sytuację finansową firmy strony mogą zawrzeć porozumienie o zawieszeniu stosowania układu — zarówno zakładowego, jak i ponadzakładowego, całego lub jego części — jednak na nie dłużej niż trzy lata. Gdy u pracodawcy obowiązuje tylko układ ponadzakładowy - porozumienie o zawieszeniu obowią-

zywania mogą zawrzeć strony uprawnione do negocjowania układu zakładowego. Porozumienie trzeba zgłosić do rejestru UZP.

Na nowo określono zasady stosowania UZP w razie przejścia zakładu pracy lub jego części przez nowego pracodawcę. Musi on stosować UZP przez rok ("chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej"), i to tylko wobec pracowników, którzy byli nim objęci. Po upływie rocznego terminu wypowiedzi się wynikające z uzp warunki umów o pracę. Nie mają wówczas zastosowania przepisy ograniczające dopuszczalność wypowiedzania pracy

UZP rejestrują: ponadzakładowe — minister pracy, zakładowe — okręgowy inspektor pracy. Szczegółowe zasady i tryb rejestracji ureguluje rozporządzenie, które określili m.in., jakie informacje trzeba podać we wniosku o wpis i Jakie dołączyć dokumenty. Rozporządzenia jeszcze nie ma, obowiązują więc przepisy dotychczasowe.

Osoba mająca w tym interes prawny może w ciągu 90 dni od dnia rejestracji wystąpić - na piśmie i z uzasadnieniem — do organu, który jej dokonał, i z zastrzeżeniem, że UZP zawarto z naruszeniem prawa. Jeżeli może to być prawdą, organ rejestrujący w ciągu 14 dni wzywa strony do złożenia dokumentów i wyjaśnień. Gdy stwierdzi, że naruszono przepisy — daje im następne dwa tygodnie na usunięcie nieprawidłowości. Gdyby w ciągu 30 dni nie złożyły dokumentów i wyjaśnień albo w wyznaczonym terminie — też nie krótszym niż 30 dni - nie usunęły nieprawidłowości, UZP zostanie wykreślony z rejestru.

Wynikające z wykreślonego UZP warunki umów o pracę są wypowiedzane i obowiązują tylko przez okres wypowiedzenia. Także wtedy nie mają znaczenia ograniczenia dopuszczalności wypowiedzania pracy.

Pracodawca na wniosek zoz i za zgodą pracownika ma obowiązek potrącać składki związkowe i niezwłocznie przekazywać je na rachunek zakładowej organizacji.

Do organizacji międzyzakładowych stosuje się także przepisy w sprawie zwalniania z obo-

wiązku świadczenia pracy działaczy związkowych.

Ustalając to prawo, uwzględnia się łączną liczbę członków międzyzakładowej organizacji zatrudnionych u wszystkich pracodawców. Pracodawcy ponoszą wówczas koszty wynagrodzeń i świadczeń na ubezpieczenia społeczne odpowiednio do liczby zatrudnionych u nich związkowców.

Zmiany w ustawie o związkach zawodowych

1 stycznia 2001 roku weszła w życie ustawa z dnia 9 listopada 2000 r. o zmianie ustawy - Kodeks Pracy oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 107 z 2000 r. poz. 1127). Ustawa wprowadza zmiany do działu jedenastego (art. 238-241) Kodeksu Pracy, które dotyczą Układów Zbiorowych Pracy. Mówi ona m.in., że niedopełnienie obowiązku potrącania składek oraz nie udzielenie zwolnień od pracy i nie rozliczenie związane z tym kosztów stanowi przestępstwo ścigane w trybie przepisów kodeksu postępowania karnego.

Art. 2 cytowanej ustawy oraz zmiany wprowadzone do ustawy z 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. j Nr 55 poz. 234 z późniejszymi zmianami) dotyczą treści art. 33-35 ustawy o związkach zawodowych i obejmują dwa zagadnienia.

Po pierwsze - chodzi o nałożenie na pracodawcę obowiązku pobierania składek związkowych, po drugie - o doprecyzowanie zasad udzielania zwolnień od pracy dla działaczy międzyzakładowych organizacji związkowych.

Zgodnie z dodanym do art. 33 art. 33 - 1 ustawy o związkach zawodowych pracodawca ma obowiązek pobierania z wynagrodzenia pracownika składki związkowej. Obowiązek ten jest uwarunkowany złożeniem:

- pisemnego wniosku w tej sprawie przez zakładową / międzyzakładową organizację związkową,
- pisemnej zgody przez pracownika na potrąceniu mu składki z wynagrodzenia.

Złożenie powyższych pisemnych oświadczeń ro-

dzi bezwzględny obowiązek pracodawcy pobierania składek związkowych z wynagrodzenia pracownika. Wysokość pobierania składek deklaruje pracownik biorąc pod uwagę postanowienia uchwał finansowych związku.

Pracodawca ma obowiązek niezwłocznego przekazywania kwoty pobranych składek na rachunek bankowy wskazany przez organizację związkową. Niezwłocznie oznacza bez nieuzasadnionej zwłoki.

Pracodawca, który wypłaca wynagrodzenie pracownikom na konto bankowe powinien odprowadzić kwoty składek w tym dniu w którym dokonuje przelewów wynagrodzeń. W wypadku opóźnień, które w ewentualnym postępowaniu sądowym zostaną uznane za nieuzasadnione można żądać od pracodawcy odsetek ustawowych.

Pozostałe zmiany (art. 34 i 34 - 1) odnoszą się do zasad udzielania zwolnień od pracy dla działaczy międzyzakładowych organizacji związkowych (MOZ). Wprowadzono zasadę, że przy ustalaniu prawa do zwolnienia z obowiązku świadczenia pracy (art. 3 - 1 ust. 1 ustawy) uwzględnia się liczbę wszystkich pracowników zatrudnionych przez pracodawców objętych działaniem MOZ. Jednakże koszty z tym związane (w tym także koszty wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne) obciążają tych pracodawców proporcjonalnie do udziału liczby członków MOZ zatrudnionych u danego pracodawcy do liczby wszystkich członków MOZ zatrudnionych u wszystkich pracodawców.

Komisja międzyzakładowa przedstawia pracodawcy, który zwalnia swojego pracownika informację o liczbie członków MOZ w rozbiciu na zatrudnionych u wszystkich pracodawców i u poszczególnych pracodawców (w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy i wg stanu na ostatni dzień miesiąca). Informacje te należy przedstawić do 10 dnia miesiąca następującego po miesiącu w którym udzielono zwolnienia.

Pracodawca, który zwalnia pracownika wypłaca mu wszystkie należne świadczenia a od pozostałych pracodawców otrzymuje refundację kosztów

poniesionych ponad część przypadającą mu w udziale. Sposoby i tryb rozliczeń pomiędzy sobą pracodawcy ustalają we własnym zakresie.

Zmiana art. 35 ustawy o związkach zawodowych oznacza, że niedopełnienie obowiązku potrącania składek oraz nie udzielenie zwolnień od pracy i nie rozliczenie związane z tym kosztów stanowi przestępstwo ścigane w trybie przepisów kodeksu postępowania karnego.

INFORMACJE/WSKAŹNIKI

Przeciętne wynagrodzenia

Przeciętne miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w listopadzie 2000 r. wyniosło:

• **2157,86 zł.**

Komunikat w tej sprawie prezesa GUS z 14 grudnia tego roku został wydany na podstawie art. 56 ust. 1 i art. 57 ust. 1 pkt 2 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. — Prawo bankowe (Dz. U. nr 140, póź. 939 z późn. zm.). Jest opublikowany w Monitorze Polskim nr 42 z 22 grudnia, pod poz. 840.

Od 22 grudnia wyższe odszkodowania

Kwoty jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych od 22 grudnia 2000 r. wynoszą:

- 378,40 zł za każdy procent uszczerbku na zdrowiu, nie mniej jednak niż 1415,30 zł z tytułu doznania stałego lub długotrwałego uszczerbku,
- 7005,10 zł z powodu orzeczenia całkowitej niezdolności do pracy i niezdolności do samodzielnej egzystencji,
- 378,40 zł za każdy procent uszczerbku na zdrowiu z tytułu jego zwiększenia,
- 35.005,10 zł, gdy do odszkodowania uprawniony jest małżonek lub dziecko zmarłego, oraz 7005,10 zł z tytułu zwiększenia odszkodowania przysługującego na drugiego i każdego następnego uprawnio-

nego,

- 17.531,60 zł, gdy do odszkodowania uprawnieni są tylko inni członkowie rodziny niż małżonek i dzieci zmarłego, oraz 7005,10 zł z powodu zwiększenia odszkodowania na drugiego i każdego następnego uprawnionego,
- 7005,10 zł, gdy do odszkodowania równocześnie z małżonkiem lub dziećmi zmarłego uprawnieni są inni członkowie rodziny; każdemu z nich przysługuje ta kwota niezależnie od odszkodowania przysługującego małżonkowi lub dzieciom.

Podstawa informacji: obwieszczenie ministra pracy i polityki społecznej z 8 grudnia 2000 r. opublikowane w M. P. nr 41 z 22 grudnia.

Skala podatkowa w 2001 roku

Podstawa obliczenia podatku do 37 024 zł - podatek wynosi 19% podstawy obliczenia minus kwota 493,32zł.

Podstawa obliczenia podatku od 37 024zł do 74 084zł - podatek wynosi 6 541,24zł plus 30% nadwyżki ponad 37 024zł.

Podstawa obliczenia podatku ponad 74 084zł - podatek wynosi 17 648,44zł plus 40% nadwyżki ponad 74 084zł. Kwota nie powodująca w 2001 roku powstania obowiązku podatkowego - 2 596,42zł.

Składka na ZUS i kasę chorych (za grudzień - dla prowadzących działalność pozarolniczą) Ubezpieczenie emerytalne - 223,20zł,

Ubezpieczenie rentowe - 148,65zł,

Ubezpieczenie chorobowe - 28,01 zł,

Ubezpieczenie wypadkowe - 18,52zł,

Ubezpieczenie zdrowotne - 85,76zł

Graniczne kwoty przychodu emerytów i rencistów obowiązujące w styczniu 2001 r. Emerytura lub renta jest zmniejszana, gdy przychód przekroczy I 334. I Ozł (70% przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za III kwartał 2000r.).

Emerytura lub renta Jest zawieszana, gdy przychód przekroczy 2 477,50zł (I 30% przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za III kwartał 2000r.).

Wynagrodzenia

Orientacyjne wskaźniki przyrostu przeciętnego wynagrodzenia w kolejnych kwartałach 2001 roku, w stosunku do przeciętnego wynagrodzenia z roku poprzedniego ustalone przez rząd: w I kwartale 7,1 %; w II kwartale 9,0%; w III kwartale 9,4%; w IV kwartale 11,3% Maksymalny roczny wskaźnik przyrostu 9,2%.

O. Hubert Czuma SJ,
Duszpasterz Ludzi Pracy Ziemi Radomskiej

Śp. Wojciech Ziemiński Odszedł do wieczności.

Znała go niemal cała dorosła Polska. Jedni szydzili z niego. Inni cieszyli się i dziękowali BOGU, że teki człowiek istnieje. Szyderstwa brały się albo z braku orientacji „o jaką Polskę chodzi”, albo z niechęci do takiej Polski – “Najjaśniejszej Rzeczypospolitej” - jak sam mówił o niej. Nieustająco i zawsze. Radość, że taki człowiek istnieje brała się u wielu Polaków z determinacji Wojciecha do ciągłej służby wolności i niepodległości Polski.

Ileż dzieł dokonał ten Człowiek. Był harcerzem, podchorążym w Polskich Siłach Zbrojnych na Zachodzie. Był organizatorem wielu przedsięwzięć, których nie sposób wyliczyć. Można by nimi obdarować wielu ludzi. Był członkiem założycielem KOR-u, sygnatariuszem ROPCiO. Urządzał liczne pochody manifestacyjne w dniach rocznic ważnych dla Polski Niepodległej: 3 Maja, 15 sierpnia, 11 Listopada. Był inicjatorem Kongresu Solidarności Narodu, założył Stronictwo Wierności Rzeczypospolitej. Ostatnim najważniejszym, jak się wydaje, dziełem, był Pomnik Deportowanych na Wschód przy ul. Muranowskiej w Warszawie, przed którym modlił się Jan Paweł II 11 czerwca 1999 roku.

Wojciech Ziemiński, który tyle lat zmitrężył, aby postawić ten pomnik, już ciężko chory wówczas - zameldował się Ojcu Świętemu na baczość. Jak żołnierz. „A później-jak powiedział - to już się pewnie będę meldował „Wyżej”.

Zameldował się „Wyżej” 13 stycznia 2001 roku.

Miał wtedy siedemdziesiąt sześć lat.

Kiedy po raz pierwszy spotkaliśmy się ze śp. Wojciechem — wiedziałem, że odszedł z KOR-u i stał się założycielem - sygnatariuszem Ruchu Obrony Praw Człowieka i Obywatela - w marcu 1977 r., że był żołnierzem Polskich Sił Zbrojnych. I, że dla niego Ojczyzna to Res Sacra. I, że już siedział wielokrotnie. Serdeczniej poznaliśmy się, gdy dowiedziałem się, że już na jesieni 1976 przybył cichaczem do Radomia, aby zbadać przyczyny i okoliczności śmierci księdza Romana Kotlarza.

To było - przypominam - kilka miesięcy po tzw. Wydarzeniach Radomskich. Panował terror, przygnębenie. Wszyscy pamiętali „ścieżki zdrowia”. Wyroki zapadały jak za stalinowskich czasów. Śmierć Księdza Kotlarza była wszystkim dobrze znana, jej przyczyny również. Manifestacyjny pogrzeb Księdza, tysiące ludzi obecnych idących za trumną, świadczyły o głębokiej ranie zadanej społeczeństwu Radomia. Jeszcze trzy lata później, gdy wielu mieszkańców Radomia pytałem o przyczyny śmierci odpowiedź była zawsze taka sama: „pobili księdza”.

Po powrocie z Radomia Ziemiński złożył Prymasowi Polski Kardynałowi Wyszyńskiemu sprawozdanie z wydarzeń dotyczących Księdza Romana.

Latem 1981 roku ponownie wybrał się Wojciech Ziemiński do Radomia, by szukać tych, którzy mogli by złożyć świadectwo prawdzie męczeńskiej śmierci Księdza. On to wyraźnie inspirował.

18 sierpnia 1986, w 10-tą rocznicę śmierci Księdza - Wojciech Ziemiński zjawił się w katedrze radomskiej, by wygłosić o Nim przemówienie. Zatytułował je: „Widzieli w Nim Bożego Człowieka”...Wypowiedział publicznie to, o czym wszyscy wiedzieli, ale mało kto mówił o tym głośno: “Ksiądz Kotlarz został z mordowany. Kilkakrotnie został pobity przez „Nieznanych sprawców”, którzy podjeżdżali pod plebanię autami. I, że to spowodowało Jego śmierć.

A na początku wspomniał, że Ksiądz Kotlarz zdążył przed śmiercią napisać do Księdza Prymasa: „25 czerwca 1976 w piątek o godz.9.55 znalazłem się świadomie i dobrowolnie w ogromnej rzeszy strajkujących z Zakładów Metalowych Waltera...Przez kilka chwil w sutannie maszerowałem środkiem ulicy - raz po raz pozdrawiano mnie: Niech będzie po— chwalony Jezus Chrystus! Dziękujemy Księdzu! Bóg zapłać!

➤ Odpowiadałem- Na wieki wieków! Szczęść Boże!

Potem - mówił Wojciech Ziemiński - „przez kilka tygodni, od 27 czerwca do 15 sierpnia podczas niedzielnych Mszy świętych modlił się Ksiądz Roman wraz ze swymi wiernymi za pobitych, aresztowanych, usuniętych z pracy...piętnował surowo tych, którzy w niechrześcijański sposób obchodzili się z protestującymi robotnikami „.

Następnie mówca przedstawił to, co na pewno zaszło na plebani w Pelagowie. „W ciągu miesiąca kilkakrotnie przychodzili (przyjeżdżali - H.Cz) na samotną plebanię jacyś ludzie i bili księdza. Bili w sposób okrutny i wyrafinowany, o czym wiedzą ci, którzy opatrywali jego rany”. Nie skarżył się, tylko prosił o modlitwę. Wojciech Ziemiński szczegółowo przedstawił wyniki swych badań, notatki lekarskie, potem - śmierć i pogrzeb Księdza Kotlarza. Na zakończenie wezwał do modlitwy o zaliczenie przez Kościół śp. Romana Kotlarza do zaszczytnego grona Sług Bożych oraz o pełne wyjaśnienie wszystkich okoliczności tego tragicznego zgonu.

Dzisiaj wiemy wiele więcej aniżeli wtedy, gdy sprawę księdza Kotlarza przedstawiał Wojciech Ziemiński, ale - wtedy mówić w ten sposób odważył się właśnie On.

16 listopada 1986 roku złożył oświadczenie o księdzu Kotlarzu. Obszerne, z uzasadnieniem. Na zakończenie napisał: „Z całą odpowiedzialnością stwierdzam, że śp. Ksiądz Roman Kotlarz nie

umarł normalną śmiercią - a został zamęczony, zamordowany. Postarał się też o ufundowanie (za własne pieniądze) płyty ku czci Księdza Kotlarza. Na marmurowej czarnej płycie umieścił słowa - zapis: „Śp. Ksiądz Roman Kotlarz 17.X.1928 - 18.VIII.1976 Rzecznikowi praw boskich i ludzkich, zamordowanemu w Radomiu - Rodacy 1986. „ W porozumieniu z księdzem Stefanem Niedzielakiem umieszczono ją na zewnętrznej ścianie kościoła św. Karola Boromeusza w Warszawie na Powązkach. Uroczystość odsłonięcia i poświęcenia odbyła się 14 września 1986 roku.

Niestety władza „ludowa” „czuwała”. Zareagowała natychmiast. Zażądano usunięcia tablicy. Grożono władzy kościelnej i szantażowano. By tablica nie została zniszczona - ukryto ją w podziemiach kościoła. Znalaziono ją w początkach 1995 roku. Wojciech Ziemiński postanowił ją umieścić w kościele św.Trójcy w Radomiu. Kierował się powszechnie przyjętą przez mieszkańców Radomia wersją wydarzenia jakoby w tym dniu 25 czerwca 1976 Ksiądz Roman przed dołączeniem do idących tłumnie robotników pobłogosławił ich ze schodów tegoż kościoła. Propozycja została przyjęta i na początku czerwca 1995 po odprawionej Mszy świętej Ordynariusz Radomski Ksiądz Biskup Edward Materski ponownie poświęcił tę tablicę (wisi przy wejściu do prezbiterium kościoła).

Warto wspomnieć jeszcze o serdecznej miłości do przedstawicieli Kościoła (Wojciecha Ziemińskiego)

Było to w roku 1989, gdy ko-

nająca bestia komunizmu zdołała jeszcze „pokąsać”. W tym roku zginęło z rąk „nieznanych sprawców” trzech znanych polskich duchownych. Byli to: ks. Stanisław Suchowolec, ks. Stefan Niedzielak i ks. Sylwester Zych. W dramatycznym apelu, umieszczonym w „Tygodniku Powszechnym” Ziemiński wezwał Polaków, aby zapewnili ochronę księżom znanym z antykomunistycznych wystąpień. Nie pamiętam, aby apel ten spotkał się z jakimś oddźwiękiem społecznym. Jeszcze kil ku księży zginęło w niewiadomych i tajemniczych okolicznościach (np. ks. Zbigniew Durczyński z diecezji włocławskiej).

Mimo to odważam się przypuszczać, iż ten właśnie apel mógł powstrzymać władzę „ludową” od dalszych morderstw księży. Choćby w jakimś tam stopniu...

Ksiądz Roman Kotlarz jest Patronem Ludzi Pracy w Radomskim i Patronem Solidarności Radomskiej. Wszyscy tu żyjący na tej Ziemi jesteśmy wdzięczni, bardzo wdzięczni Wojciechowi Ziemińskiemu za Jego czynną miłość dla Księdza Kotlarza. Niech BÓG będzie Jego wieczną nagrodą.

W pogrzebie śp. Wojciecha Ziemińskiego oprócz piszącego tes łowa uczestniczył poczet sztandarowy Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska.

**BIULETYN INFORMACYJNY
NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"
ZIEMIA RADOMSKA**

**26 - 600 Radom
ul. Traugutta 52
tel. 36 25161, fax 36 238 04
Redakcja: Paweł PODLIPNIAK
Skład: M.W.**

Wykonano przy użyciu sprzętu z dotacji
Instytutu Wolnych Związków Zawodowych AFL-CIO
.....
egzemplarz bezpłatny